

Forhandling

Steen Gade (SF):

Jeg vil anmode om, at behandlingen bliver afbrudt, så Miljø- og Planlægningsudvalget kan kigge på sagen igen.

Anden næstformand (Henning Grove):

I overensstemmelse med det af hr. Steen Gade udtalte foreslår jeg, at sagens behandling standses, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven. (Styrkelse af politiets muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, konfiskation, øget vidnebeskyttelse og skærpelse af straffen for våbenbesiddelse m.v.).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 28/11 96. Første behandling 6/12 96. Betænkning 15/5 97. Anden behandling 21/5 97. Tillægsbetænkning 26/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helge Adam Møller (KF):

Jeg tror, der er mange her i Folketinget, der er tilfredse, når vi om lidt får vedtaget dette lovforslag. Men samtidig med, at vi er tilfredse, er vi i hvert fald også et meget stort antal, der er utilfredse, for det er jo helt fantastisk, at det har skullet tage næsten 2½ år at give politiet de bedre redskaber på en lang række områder, som det har brug for til at bekæmpe rockerkriminalitet og organiseret kriminalitet.

Og når jeg siger, at det næsten har taget 2½ år, så er det jo, fordi næsten samtlige de forslag, vi vedtager om et øjeblik, blev stemt ned af regeringspartierne, da de den 16. maj 1995 første gang blev fremsat i denne folketingsaal af bl.a.

Det Konservative Folkeparti. Og da de blev fremsat i maj 1996, blev de også stemt ned, og de blev også stemt ned, da de blev genfremsat i oktober 1996. Men i november tog regeringen sig så endelig sammen og kom med et forslag, som den altså har haft mulighed for at komme med i mere end 1½ år.

Og da det forslag, vi så tredjebehandler i dag, blev førstebehandlet i begyndelsen af december, midt i al rockerkriminaliteten, viste der sig allerede ved førstebehandlingen at være et stort flertal for at vedtage forslaget meget hurtigt og gerne inden jul, og jeg sagde blandt andet selv fra talerstolen: Lad os nu få vedtaget det inden jul! Men alligevel er det lykkedes regeringen – begge partier i fællesskab sammen med ministeren – at få forsinket og udskudt dette forslag, så vi først i dag giver politiet de øgede muligheder, som de har bedt om og sukket efter i snart 2½ år, og det er simpelt hen for dårligt.

Og det er også for dårligt, synes både jeg selv og Det Konservative Folkeparti, at det så ikke fuldt ud lever op til at give politiet den mulighed, som det også har bedt om, og som både er anbefalet af et stort flertal af dommerne og af Rigsadvokaten, nemlig muligheden for at anvende civile agenter efter en domstolskendelse.

Det er også utroligt, at et lille flertal i Folketinget stadig væk ikke vil tillade, at det bliver strafbart at afgive en urigtig og altså løgnagtig forklaring i forbindelse med afgivelse af alibi. For i øjeblikket er det faktisk lovligt i dette land at lyve politiet op i deres egne øjne i forbindelse med, at man giver en ven eller en kammerat et falsk alibi, og det foreslog både Rigsadvokaten, jurister fra Justitsministeriet, Fængselsforbundet og politiorganisationerne skulle være strafbart, men hvem forhindrede det? Det gjorde Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og justitsministeren.

Er der bare én, der kan forklare, hvorfor det skal være tilladt at lyve over for politiet og give et falsk alibi? – for det har man altså ikke villet have med i dette lovforslag.

Men sammenfattende vil jeg sige, at det er et skridt i den rigtige retning, som altså har taget 2½ år i stedet for 2 måneder, og som kun er et halvt skridt. Og vi stemmer for det, men det er saft suse mig – undskyld, lidt urimeligt, at så gode og rigtige forslag skal træneres og forsinkes i så lang tid.